

Одамши

Ҳунари

№ 10-11 (27-28)
11 декабри
соли 2020

E-mail: tajartins@yandex.com
www.ddst.tj

НАШРИЯИ МДТ «ДОНИШКАДАИ ДАВЛАТИИ ФАРҲАНГ
ВА САНЪАТИ ТОҶИКИСТОН БА НОМИ МИРЗО ТУРСУНЗОДА»

Рӯзи Президент

НИШОНИ САДОҚАТ БА ДАВЛАТУ МИЛЛАТ

Ҳар сол сокинони мамлакат Рӯзи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистонро ҳамчун нишони садоқат ба давлату миллат, рамзи муҳаббат ба Ватан, арҷ гузоштан ба хидматҳои шоистаи Пешвои миллат, шарафу номуи ватандорӣ таҷлил менамоянд. Имсол Рӯзи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар фазои ҷашн гирифта шуд, ки Тоҷикистони соҳибистиклоли мо бо баргузор намудани ду чорабинии муҳимми сиёсӣ - интихоботи вакилони Маҷлиси намоёндагон ва маҷлиси маҳаллии вакилони халқ ва интихоботи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон бори дигар собит намуд, ки дар ҷомеаи имрӯзаи кишвар фазои комили ҳамдигарфаҳмӣ, ваҳдати миллӣ, садоқат ба ормонҳои таърихии халқи куҳанбунёди тоҷик, пойдорӣ сулҳу субот ва фарҳанги баланди сиёсии шаҳрвандӣ ба нури воқеан бузург таҷлил ёфтааст.

Дар доираи ин ҷашни ҳумоюн дар МДТ «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода» бо ибтиқори Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон бо унвони «Пешвои фарҳангпарвари миллат» конференсияи ҷумҳуриявӣ баргузор гардид.

Дар ҳамонш Ӯрдмачии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба масъалаҳои рушди иҷтимоӣ ва робита бо ҷомеа Абдуҷаббор Раҳмонзода, муовини Раиси Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон Хайринисо Юсуфӣ, вазири фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон

Зулфия Давлатзода, раиси Кумитаи Маҷлиси намоёндагонӣ Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба сохтори давлатӣ ва ҳудудоракунӣ маҳаллӣ Абдурахим Холиқзода, раиси Кумитаи кор бо занон ва оилаи назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон Хиллолӣ Курбонзода, иштирокчиҳои Иҷлосияи таърихии XVI Шӯрои Олии Рафика Мӯсоева ва гирандаи стипендияи президентӣ Манзура Сафарзода иштирок ва суҳанронӣ намуданд.

Ӯрдмачии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба масъалаҳои рушди иҷтимоӣ ва робита бо ҷомеа нахуст созмондиҳандагон ва иштирокчиҳои конференсияи ҷумҳуриявиро бо Рӯзи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон табрику муборакбод намуда, зикр сохт, ки дар сатҳи баланди ташкиливу ғоявӣ баргузор намудани Рӯзи Президент нишонҳои шукргузорӣ аз озодиву соҳибистиқлолият ва эҳтиром гузоштан ба арзишҳои давлатдориву соҳибистиқлолият мебошад. Ба гуфтаи ӯ, 6-уми ноябри соли 1994 дар таърихи давлати соҳибистиқлоли Тоҷикистон саҳифаи наво оғоз ёфт, ки он дар ҳаёти минбаъдаи мардуми тоҷик ва рушди давлатдорӣ навини миллиамон нақши сарнавиштсоз дорад. Дар ин рӯз сокинони кишвар, бо вучуди вазъи душвори сиёсӣ ва иқтисодӣ ва нобасомониву мушкilotи солҳои аввали истиқлолият, бо камолӣ масъулияти шаҳрвандӣ, дарки қарзи ватандорӣ ва тақия

ба арзишу муқаддасоти таърихиву фарҳангии худ бо роҳи раёипурсии умумихалқӣ нахустин Конституцияи давлати соҳибистиқлоламонро қабул карда, шакли идораи президентиро эътироф намуданд. Ҳамзамон, дар ҳамон рӯз мухтарам Эмомалӣ Раҳмон бо роҳи раёипурсии умумихалқӣ Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон интихоб гардиданд. Аз ҳамон сол то кунун, шакл ва таърибаи идоракунии президентӣ дар шароити кишвари мо мураббияти худро собит сохт. Маҳз ба василаи ин шакли идоракунии давлат дар мамлакат сулҳу субот барқарор гашта, Тоҷикистон ба марҳалаи рушди беназири иқтисодиву иҷтимоӣ ворид шуд.

Абдуҷаббор Раҳмонзода таъққур дод, ки мақоми баланд ва салоҳиятро ба Президент халқи Тоҷикистон аз тариқи иштироки бевосита дар интихобот медиҳад. Ин аст, ки низоми маққур сатҳу сифати фарҳанги сиёсии халқи тоҷикро боло бурда, он сол ба сол таққумул ёфта истодааст, ки инро мо, аз ҷумла дар мисоли интихоботи навбатии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки рӯзи 11 октябри соли равон баргузор гашт, баръало мушоҳида намудем. Гуфта шуд, ки «ба бахти миллати куҳанбунёди мо, дар лаҳзаҳои ҳассоси таърихи халқи тоҷик Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ба таъсиру нуфузи ҷаҳонии худ баромад карда, низоми президентиро на танҳо

ЭҲДО БА ПЕШВОИ МИЛЛАТ

Маҳбуби ҷаҳониву ҳабиби Ватанӣ,
Бар ҷумлаи дардҳо табиби Ватанӣ.
Гуфтӣ, ки ман аз баҳри Ватан мемирам,
Аз баҳри Ватан бизӣ, ки зеби Ватанӣ.

ФАРЗОНА,
Шоири халқии Тоҷикистон

ба қаринаи (контексти) фарҳанги сиёсии халқи тоҷик ворид намуданд, балки пойдору мустақкам қарда, сазовори боварии аҳли ҷомеаи кишвар гардиданд».

Муовини Раиси Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон Хайринисо Юсуфӣ дар бораи хидматҳои шоистаи Сарвари давлат дар самтҳои мухталофи ҳаёти ҷомеа ибрози назар намуда, таъқид варзид, ки Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар таърихи миллати куҳанбунёди тоҷик аз дурашонтарин чехраҳои мебошанд, ки бо фаросату ҷасорат, сиршти пок ва фитрати азалии худ дар маснади

1994, баъди бо роҳи раёипурсии умумихалқӣ ба мансаби Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон интихоб шудани мухтарам Эмомалӣ Раҳмон вусъати тоза гирифт.

Ректори МДТ «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода», доктори илмҳои филологӣ, профессор Муҳриддин Низомӣ конференсияро ҷамъбаст намуда, иброз дошт, ки обрӯи эътибори Ҷумҳурии Тоҷикистон ба шарофати фазилату фидокорию матонати Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ҷун субъекти ҳуқуқи

бузурги роҳбарӣ нишастанд ва давлатдорӣ миллии тоҷиконро дар даврони муосир асос гузоштанд.

Вазири фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон Зулфия Давлатзода иброз дошт, ки таҷлили Рӯзи Президент ҳамчун як ҷашни муҳимми давлатӣ дар баробари ибрози эҳтироми ҷомеа ба Президент, омилҳои муҳимми сарҷамъию муттаҳидӣ низ мебошад. Мавсуф аз дастовардҳои фарҳангии кишвар дар даврони соҳибистиқлолият ёдовар шуда, таъқид кард, ки сиёсати фарҳангии давлати соҳибистиқлоли Тоҷикистон аз Иҷлосияи XVI Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, пас аз бо заковати фитрии намоёндагони мардумӣ ба вазифаи Раиси Шӯрои Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон интихоб шудани Эмомалӣ Раҳмон оғоз меёбад. Ҳусусан ин раванд аз соли

байналмилалӣ рӯз ба рӯз боло рафта, ҳамчун узви ҷудонопазири ҷомеаи байналмилалӣ эътироф гаштааст. Ба қадри ин шахсият расидан, номи ӯро гиромӣ доштан ва роҳи интихобқардаи ӯро хифз қарда, идома додан - ин қадриносӣ аз давлати миллӣ, демократӣ, ҳуқуқбунёд ва дунявӣ Тоҷикистон аст.

Дар доираи конференсияи ҷумҳуриявӣ барномаи фарҳангӣ, ки фарогори шеърҳои оҳангҳои «Ба Пешвои миллат», «Пешвои миллат», «Бӯи гул», «Ватан», «Эй кишвари ман» ва «Ӯҷони миллат аст» ва рақсҳои ҷолиб буд, пешкаши ҳозирин гардонидани шуд.

Додочон РӯЗИЕВ,
муҳаррири маҷаллаи илмӣ
«Фарҳанг ва санъат»

Дар МДТ «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода», 13 ноябри соли равон, бахшида ба Рӯзи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон конфронси ҷумҳуриявӣ бо унвони «Нақши Пешвои миллат дар рушди фарҳанги миллӣ» баргузор гардид.

Мухриддин Низомӣ - ректори донишкада, дар ин ҳамоиш суҳанронӣ намуда, перомунӣ хизматҳои шоистаи Сарвари давлат дар рушди фарҳанги миллӣ ибрази назар намуд. Мавсуф тазаққур дод, ки маҳз бо ибтиқори Пешвои муаззами миллат муассисаҳои мухташами фарҳангӣ, аз қабилӣ Китобхонаи миллии Тоҷикистон ва Осорхонаи миллии Тоҷикистон мавриди истифода қарор гирифтанд. Арҷгузорӣ ба арзишҳои таърихӣ, фарҳангӣ ва расму оинҳои мардумӣ, инчунин баргузориҳои солгарди бузургони илму адаб, сиёсат, маориф ва фарҳанги гузаштаву муосир, тарғибу ташвиқ, таҳқиқ ва таълими осору афкори онҳо ва хифзи мероси адабию фарҳангӣ ва таърихиву илмӣ дар даврони соҳибистиклолии мамлакат, бешубҳа, аз сиёсати дурандешона ва фарҳангпарваронаи Пешвои миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон сарчашма мегиранд.

Ректори донишкада ёдовар шуд, ки маҳз бо ибтиқори Сарвари давлат дар МДТ «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода», 26 июни соли 2011, толори нави консертӣ ва сози мусиқии арғунун ба истифода дода шуданд. Дар ин ҷорабиниҳои фарҳангӣ аввалин маротиба Суруди миллии Тоҷикистон бо

ЭМОМАЛӢ РАҲМОН - ПЕШВОИ ФАРҲАНГПАРВАРИ МИЛЛАТ

хамовозии сози арғунун садо дод. Ин амр маъноӣ онро дорад, ки минбаъд бо ин сози бузург на танҳо мусиқии классикони ҷаҳонӣ, балки суруду таронаҳои тоҷикӣ низ иҷро мегарданд ва навои рӯҳафзони сози арғунун дар фазои фарҳангии Тоҷикистони соҳибистиклол танинандоз хоҳад гардид.

Мухаммадулло Табаров, номзоди илмҳои таърих, дотсенти кафедраи маҳорати актёрии донишкада, дар мавзӯи «Симои Пешвои миллат дар драматургияи миллӣ» суҳанронӣ намуда, ибраз дошт, ки таърихи миллату давлатдорӣ навини мо бо исми корнамоиҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ — Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон пайванд аст. Агар бозтоби чеҳраи ин сиёсатмадори муаззам дар адабиёт, кинематография, санъати мусиқӣ, тасвирӣ, ороишӣ амалӣ ва суратгирӣ бадеӣ то андозае амалӣ шуда бошад, дар театр ин раванд акнун оғоз ёфта истодааст.

Ба гуфтаи Маҳмадулло Табаров, ҳаёт ва ҷаҳониҳои сиёсии Пешвои

муаззами миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон, идеяҳои наҷиб ва талошҳои хастанопазирашон дар роҳи шуқуфӣ кишварамон мавзӯҳои мебошанд, ки аз як ҷиҳат барои драматургия ва театр нава аз ҷониби дигар ҳеле ҷолиб мебошанд. Ҳоло мо дар сарғаи ин раванди барои худшиносии миллиамон муҳим қарор дорем. Бо зикри дастовардҳои ноилшуда изҳори умедворӣ менамоем, ки моро дар ин самт қорҳои наҷиб дар пешанд.

Мавзӯи дигари конференсия

«Пешвои миллат ва ташаққули давлатдорӣ миллии тоҷикон» буд, ки муовини ректор оид ба илм ва рушди инноватсионӣ, номзоди илмҳои филологӣ, дотсент Алишер Авғонов мавриди таҳлили амик қарор дод. Зикр сохт, ки Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар таърихи миллати қуханбунёди тоҷик аз дурахшонтарин чеҳраҳои мебошанд, ки бо часорату сиришти пок ва фитрати азали дар маснади бузурги роҳбарӣ нишаста, давлатдорӣ навини миллии тоҷиконро бунёд гузоштанд. Бидуни шак, тамоми дастовардҳои муваффақиятҳои даврони соҳибистиклолии миллати тоҷикро, ки кам ҳам нестанд, наметавон бе ҳузурӣ Пешвои муаззами миллат тасаввур кард.

Рудоба Мустаҷобова, муовини раиси Кумитаи иҷроияи Ҳаракати ваҳдати миллӣ ва эҳёи Тоҷикистон, Камол Насрулло, Шоирӣ халқии

Тоҷикистон, зимни суҳанронӣ зикр сохтанд, ки рушду инқишофи тамоми соҳаҳои иқтисодиву иҷтимоӣ, илмию фарҳангӣ, техникаю саноатии имрӯзаи кишвари маҳбубамон аз ҷаҳониҳои гуногунҷанбаи ин абармарди арсаи сиёсат ибтидо мегиранд. Зеро маҳз Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон тавони-станд, ки халқи гирифтори гирдоби нобудиро наҷот диҳанд, ҷон дар

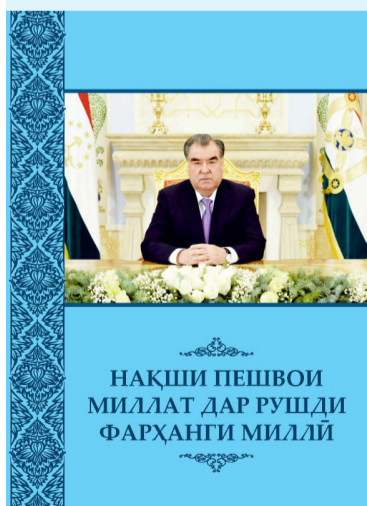
қафи даст душманонро ба оғӯш кашанд, ҷиноятқоронро авф намоёнд, зиёда аз як миллион нафар гурезаю муҳоҷири иҷбориро ба Ватан баргардонанд, арқони давлатдориро аз нав бунёд ва эҳё созанд.

Дар Конфронси ҷумҳуриявӣ бо унвони «Нақши Пешвои миллат дар рушди фарҳанги миллӣ», инчунин мавзӯҳои «Пешвои миллат ва ташаққули сиёсати хоричии Тоҷикистон», «Рисолати Пешвои миллат дар бунёди давлатдорӣ миллӣ», «Пешвои миллат-эҳғари ҷашнҳои миллӣ», «Пешвои миллат ва истиклолияти фарҳангӣ», «Уфқҳои сиёсати китобдорӣ Пешвои миллат», дар маҷмӯъ беш аз 30 маърузаи илмӣ шунида шуд, ки фарогири ҷаҳониҳои гуногунҷанбаи Пешвои муаззами миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон буданд.

Суҳроб ЗОКИРОВ,
муаллими калони
кафедраи ҷомеашиносии

Китоби тозанаҷр

НАҚШИ ПЕШВОИ МИЛЛАТ ДАР РУШДИ ФАРҲАНГИ МИЛЛӢ

Бо мақсади густариши эҳсоси ватандӯстиву ифтихори миллӣ, болоравии сатҳи маънавиёти ҷомеа, арҷгузорӣ ба хизматҳои пайвастаи Пешвои муаззами миллат ахиран бо иб-

тиқори Раёсати Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода маҷмӯаи мақолаҳо бо унвони «Нақши Пешвои миллат дар рушди фарҳанги миллӣ» аз ҷоп баромад. Дар ин маҷмӯа, ки ҚДММ «Нури мохтаб» ба нашр расонд, мақолаҳои илмӣ устодони донишкада ва дигар муассисаҳои таҳсилоти олии кишвар гирд оварда шудааст.

Китоб зерин назари доктори илмҳои филологӣ, профессор Мухриддин Низомӣ нашр шудааст. Мураттиби маҷмӯа номзоди илмҳои филологӣ, дотсент Алишер Авғонов мебошад.

Дар китоб беш аз 30 мақолаи илмӣ, аз ҷумла «Нақши Пешвои миллат дар рушди фарҳанги миллӣ», «Пешвои миллат ва ташаққули давлатдорӣ миллӣ», «Образи

Пешвои миллат дар драматургияи тоҷик», «Уфқҳои сиёсати китобдорӣ Пешвои миллат», «Пешвои миллат ва ташаққули сиёсати хоричии Тоҷикистон», «Рисолати Пешвои миллат дар бунёди давлатдорӣ миллӣ», «Саҳми Пешвои миллат дар рушди туризми фарҳангӣ - маърифатӣ» нашр шудааст, ки муаллифони Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмонро дар таърихи миллати қуханбунёди тоҷик аз дурахшонтарин чеҳраҳои меҳсонбанд, ки бо фаросату часорат, сиришти пок ва фитрати азалии худ дар маснади бузурги роҳбарӣ нишастанд ва давлатдорӣ миллии тоҷиконро дар даврони муосир асос гузоштанд.

Зимни мутолиаи китоб хо-

нанда бори дигар дармеёбад, ки Пешвои муаззами миллат аз рӯзҳои нахустини давлатдорӣ ба фарҳанг таъа мекарданд ва имрӯз низ қорбасти аз фарҳанги миллӣ шеваи ҷаҳониҳои до-манадорашон мебошад. Арҷгузорӣ ба арзишҳои таърихӣ, фарҳангӣ ва расму оинҳои мардумӣ, инчунин баргузориҳои солгарди бузургони илму адаб, сиёсат, маориф ва фарҳанги гузаштаву муосир, тарғибу ташвиқ, таҳқиқ ва таълими осору афкори онҳо ва хифзи мероси адабию фарҳангӣ ва таърихиву илмӣ дар даврони соҳибистиклолии мамлакат, бешубҳа, аз сиёсати дурандешона ва фарҳангпарваронаи Пешвои миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон сарчашма мегиранд.

Воқеан, Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат,

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон шахсияти барҷастаи таърихӣ миллат мебошанд, ки дар барқарорсозии соҳиби конституционӣ, ба даст овардани сулҳу ваҳдати миллӣ, эъмори давлати соҳибхитӣёр, демократӣ, ҳуқуқбунёд, дунявӣ ва иҷтимоӣ нақши арзанда гузошта, миллатро аз парокандагӣ, давлатро аз нестшавӣ ва халқро аз ҷанги шаҳрвандӣ раҳо намуданд ва дар рушди сиёсӣ, иқтисодиву иҷтимоӣ ва таърихиву фарҳангии давлати мустақили Тоҷикистон хизматҳои бузурги тақдирсоз намуданд, ки ин ҳама дар мақолаҳои илмӣ дар ин маҷмӯа гирдомада инъикос ёфтаанд.

Азиза ҲОТАМОВА, магистр

Дар МДТ «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода», 24 ноябри соли равон, ба ифтихори Рӯзи Парчами давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо ширкати вазири фарҳанги кишвар Зулфия Давлатзода, муовини вазири фарҳанг Манучеҳр Шарифзода, сардори шӯбаи илм ва муассисаҳои таълимии вазорат Музаффар Темурзода, инчунин намояндагони муассисаҳои зертобеи Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон чорабинии тантанавӣ баргузор гардид. Бахшида ба ин рӯзи таърихӣ дар толори ороиши донишкада намоиши дастовардҳои муассисаҳои зертобеи Вазорати фарҳанг ва факултаҳои донишкада, инчунин дар гӯшаи алоҳида китобҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ва дигар маводи ҷонии бозгӯкунандаи таърихи парчам ба маъраза гузошта шуданд.

ПАРЧАМИ ДАВЛАТӢ РАМЗИ ИТТИҲОДУ ЯКДИЛИСТ

Пас аз тамошои намоишгоҳ мехмонони чашнвора ба толори концерти «Арғунун», ки ханӯз соли 2011 бо ибтикори Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон мавриди баҳрабардорӣ қарор гирифта буд, ворид гардиданд. Баъдан, тахти сарварии хормейстер Суруди миллӣ дар иҷрои ҳайати ҳамсароён, ки дар бар либосҳои рамзи парчам доштанд, бо ҳамовозии аҳли толор садо дод.

Ректори донишкада, доктори илмҳои филологӣ, профессор Муҳриддин Низомӣ иштирокдорони чорабинии тантанавиро ба муносибати Рӯзи Парчами давлатӣ, ин чашни муқаддаси миллӣ, ки равшанибахши роҳи миллат ба сӯи ояндаи неку дурахшон мебошад, самимона табрик намуда, иброд дошт, ки миллати соҳибтамаддун ва дорои суннатҳои хеле қадимаи давлатсозиву давлатдорӣ тоҷик, аз даврони бостонӣ

соҳиби давлатҳои мутамарказ ва рамзу рукнҳои хоси онҳо буд. Дар ин маврид тасвири хусусиятҳои хоси Дирафши Ковиёниро, ки ҳоло дар Ливои Президенти Тоҷикистон ҳамчун рамзи пойдорӣ ва бардавомии давлати миллии мо инъикос ёфтаанд, хотирнишон қардан кофист.

Вазири фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон Зулфия Давлатзода аҳли нишастро бо Рӯзи Парчами давлатӣ табрику муборакбод намуда, тазаккур дод, ки Парчами миллӣ ҳамчун рамзи истиклоли давлатӣ, сарбаландӣ ва ғурури ифтихори миллӣ дар таърихи давлатдорӣ мо ҷойгоҳи хоса дорад. Давлатсозӣ ва давлатдорӣ тоҷикон низ дорои таърих ва суннати қадима мебошад. Тибқи гувоҳии осори таърихӣ, дostonҳои қухан ва ривоятҳои асотирӣ гузаштагонӣ мо ханӯз 4000 сол пеш соҳиби парчам буданд, ки дар адабиёти қадимаи мо бо номи дирафш ёд мешавад. Дирафши Ковиёни нахустин

парчамест, ки дар ривоёти асотирӣ, порчаҳои манзуми паҳлавӣ ва дostonҳои адабиёти классикӣ, хусусан асарҳои безаволи Ҳаким Абдулқосим Фирдавсӣ - «Шохнома» аз он ба маротиб ёд шудааст.

Дар доираи таҷлили Рӯзи Парчами давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон озмунҳои «Муаллими бехтарини сол», «Донишҷӯи бехтарини сол» ва «Хонандаи бехтарини сол» ҷамъбаст гардида, ба ғоибон дар вазъияти тантанавӣ диплом ва тухфаҳои хотиравӣ супурда шуд. Дар озмуни «Муаллими бехтарини сол» профессори кафедраи маҳорати актёрии донишкада Курбони Собир ва дар озмуни «Донишҷӯи бехтарини сол» донишҷӯи соли 2-юми шӯбаи рӯзноманигорӣ факултаи режиссура, кино ва телевизион Мадина Зоирова ғолиб омада, соҳиби диплом гардиданд. Ҳамзамон, ба ғолибони озмуни «Тоҷикистон – Ватани азизи ман» Акрам Мирзоев, Қобилҷон Шарифов ва Фирдавс Маҳмудов бо имзои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон диплом тақдим карда шуд.

Дар қисмати фарҳангӣ-хунарии чорабинӣ филми мустанади «Парчамат бодо парафшон, Тоҷикистон!» намоиш дода шуда, шеърҳои суруди ва оҳангу рақсҳои бахшида ба Рӯзи Парчами давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон танинандоз гардиданд.

Садбарг ХОЛИҚЗОДА,
магистр

ПАРЧАМИ ИХЛОС

Эй тулӯи оҳарини ҳастии хушранги ман!
Эй матои бегазанди рӯзгори шанги ман!

Эй фаридунӣ ливои ифтихори тоҷикон!
Ковиёни парчами ихлосу ори тоҷикон!

Эй ки дар рӯи ту рӯи бахти мо шуд чилвагар!
Дар фарозат тоҷи мо шуд, тахти мо шуд чилвагар!

Парфишон андар ҳавои сулҳу истиклол бош!
Бар тани симурғии уммеи мо шахбол бош!

То ки ҳар субҳат бубинам, сар ба боло мебарам,
Сабаландии туро бо сад таманно мебарам.

Эй танида аз матои сад ҳазорон ҷисму ҷон!
Эй фуруғи ашқу хуну ҳикмати озодагон!

Мо туро чун ганҷи ҷони хеш дар каф мекашем!
Бо ҳазоронсола таърих аз пасат саф мекашем!

Эй ҳама ихлосу бовар, эй ҳама анвори фар!
Дар фарози поки Меҳан бош умре чилвагар!

Ман ки бо номи ту бо сад ифтихоре зистам,
Дар дифоят гар набошам лаҳзае, пас кистам?!

Родмардиरो намои асрҳои дар Ватан!
Парчами пирӯзии ман, парчами армони ман!

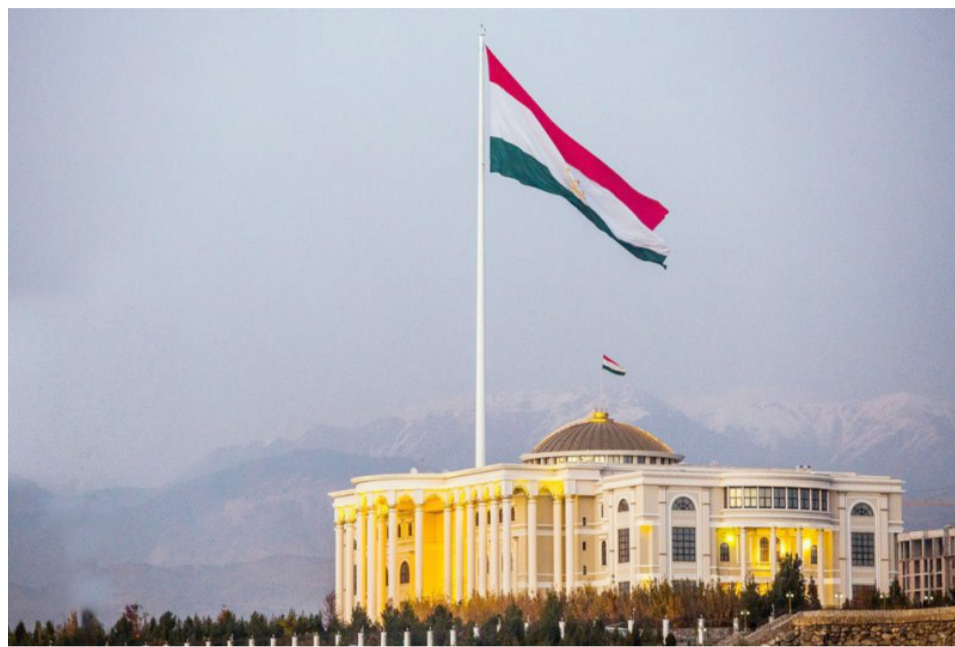
Кош бошӣ ҳар нафас дар ҷисму ҷонам парфишон!
То барам бо худ туро, то зиндаам чун армуғон!

Камол НАСРУЛЛО,
Шоири халқии Тоҷикистон

Точикон дорои таърихи оину суннатҳои деринаи давлатдорӣ ва парчамдорӣ буданд. Парчами давлатӣ ин нишони ҳастиву соҳибдавлатӣ, истиклолият, ваҳдату якдигарфаҳми мебошад. Аз ин ҷост, ки Парчами давлатии Тоҷикистон хангоми маъракаҳои расмӣ давлатӣ, чорабиниҳои муҳимми фарҳангиву варзишии ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ ҳамчун рамзи шоистаи ватандорӣ миллати сарбаланду соҳибтамаддуни тоҷик барафроста мешавад.

Аз ин рӯ, мо - аҳли фарҳанг бо истифода аз тамоми имконоти мавҷуда бояд аз паси андешидани табдирҳои бошем, ки ҳар як фарди ҷомеа, махсусан ҷавонону наврасон, ки ҳанӯз таҷрибаи кофии ҳаёти надоранд, нисбат ба ин сарвати гаронбаҳои умумимиллӣ арҷ гузоранд, кадр манзалан ва нақшу эътибори онро на танҳо дар Тоҷикистон, балки дар арсаи олам ба таври шоиста муаррифӣ карда тавонанд. Дар ин росту, муассисаҳои фарҳанги кишвар тамоми воситаҳои имкониятдоранд. Ташкили чорабиниҳои китобхонавию иттилоотӣ, аз қабили суҳбату вохӯриҳо, намоиши китобҳо, шабнишиниҳои илмию адабӣ, конференсияҳо, муаррифии таърихи Парчами миллӣ, маҳфилҳои илмию адабии «Дирафши Ковиёнӣ», «Парчамдорони Ватан», «Парчами мо - ифтихори мо», «Парчам - нишони ҳастии миллат» ва амсоли ин омилҳои муҳимми таҳкими худшиносии миллӣ ва ифтихорӣ ватандорӣ мегарданд.

Ба андешаи ин ҷониб, вақти он расидааст, ки ба хотири дарки ҳарчи бештари моҳияти парчам ва давлатдорӣ миллӣ, тарбияи ҳисси муҳаббату ифтихор нисбат ба арзишҳои

ПАРЧАМ - БАЁНГАРИ ОРМОНҲОИ МИЛЛАТ

миллӣ дар муассисаҳои фарҳанги кишвар, аз ҷумла китобхонаҳои давлатии оммавӣ ҳамасола озмуни «Парчам-нишони ҳастии мо» баргузор гардад ва ба ғолибони он дар қатори дигар тухфаҳо нишони сарисинагии Парчами миллӣ тақдим гардад.

Дар мавриди тарбияи ҳисси эҳтиромӣ арҷгузорӣ ва муҳаббат нисбат ба Парчами давлатӣ Пешвои миллат дар яке аз суҳанронихошан таъкид намуданд, ки «ҳамчун нишони сарисинагии бо худ доштани парчам ё онро дар ҳаҷми воқеаиаш дар ғӯшаи хонаву корхона овезон намудан

бехтарин изҳори муҳаббат ба Ватан ва давлату миллат хоҳад буд. Ин аст, ки дар аксар мамлакатҳои пешрафта ҳар як шахрванд кӯшиш менамояд, ки дар ҳонадонаш ҳадди ақал як парчами миллии худро дошта бошад. Пас мо низ ҳамчун ворисони сазовори яке аз асосгузорони дирафшҳои бузурги шохиву давлатӣ дар ҷаҳон бояд аз ҷунин иқдоми созанда, ки барҳақ дар роҳи худшиносиву ифтихори миллӣ ва таҳкими давлатдорӣ навиҷамон саҳми бевосита гузашта метавонанд, васеъ истифода намоем».

Воқеан, пешниҳоди Пешвои

миллат бисёр муҳим аст, зеро аз он рӯзе, ки мо соҳиби парчам гардидем, дар ҳаёти ҷомеаи тозабунёди кишвар дигаргунҳои азим ба вуқӯъ пайваستا, барои рушди тамоми соҳаҳои иқтисодӣ, илму маориф ва фарҳанг шароитҳои мусоид фароҳам омаданд. Ҳамкорихоии гуногунҷанбаи иқтисодиву дипломатӣ, илмию фарҳанги Тоҷикистон бо аксарияти кишварҳои узви Созмони Миллали Муттаҳид ва дигар ташкилоту созмонҳои бонуфузи байналмилалӣ тавсеа ёфта, обрӯю эътибори кишвари мо дар ҷаҳон ба маротиба боло рафт.

Дар баробари ин, олимону мутахассисони соҳаро зарур аст, ки кӯшишу заҳматҳои Пешвои муаззамии миллатро дар самти омода намудан ва қабули Парчами давлатӣ ва дигар муқаддасоти миллӣ, ки ҷавобгӯи ормонҳои миллат мебошанд, ҳамчунин ба таҳқиқ намуда, пешкаши мардум гардонанд. Ҷунки муқаддасоти миллӣ мо, аз ҷумла Парчами давлатӣ дар лаҳзаҳои ниҳоят ҳассоси таърихи миллати мо қабул карда шуданд, ки барои расидан ба ҳадаф дар он аём дар баробари нангу номус доштан, боз часуриву далерӣ ва фидоқориву қаҳрамонӣ лозим буд. Бинобар ин, мо бояд шукӯҳу шаҳомати онҳоро барои ҳештаншинӣ, истиклолу сарчамӣ, ваҳдату ягонагӣ дар адабиёти бадии ватанӣ ва хоричӣ тараннум ва таҷассум намоем. Зеро ин қарзи вичдониву шахрвандии адибону олимони ва ҳар як фарди ватандӯсту худогоҳ мебошад.

Зафари ШАРИФ,
декани факултаи
китобдорӣ ва иттилоотшиносӣ

ТРЕНИНГИ ОМУЗИШИИ ОНЛАЙН

оид ба таҳияи стандарт ва барномаҳои таълимии ихтисоси “WEB - журналистика”

Дар МДТ “Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода”, 2 декабри соли равон, тариқи он-лайн тренинги омӯзишӣ оид ба таҳияи стандарт ва барномаи таълимии ихтисоси “WEB - журналистика” дар доираи лоиҳаи грантии “Тайёр намудани мутахассисони соҳаи воситаҳои ахбори оммаи электронӣ дар шароити гузариш ба низомии таҳсилоти кредитӣ” бо дастгирии Барномаи “Рушди таҳсилоти олий” - и Бонки ҷаҳонӣ баргузор гардид, ки ду рӯз идома ёфт.

Дар тренинги омӯзишӣ ректори МДТ “Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода”, доктори илмҳои филологӣ, профессор Муҳриддин Низомӣ, муовини ректор оид ба илм ва рушди инноватсионӣ, номзади илмҳои филологӣ, дотсент Алишер Авғонов, декани факултаи

режиссура, кино ва телевизион, доктори илмҳои филологӣ, профессор, менечери лоиҳа Зулфиддин Муъминҷонов, коршиносони маҳаллӣ оид ба таҳияи стандарт ва барномаи таълимии ихтисоси “WEB - журналистика” - профессори кафедраи матбуоти Донишгоҳи миллии Тоҷикистон, доктори илмҳои филологӣ Мурод Муродӣ, мудири кафедраи матбуоти ҷопӣ ва робита бо ҷомеаи Донишгоҳи славянии Россия - Тоҷикистон, доктори илмҳои филологӣ, профессор Шариф Муллоев, дотсенти кафедраи журналистикаи телевизион ва радиопушнавонӣ, номзади илмҳои филологӣ Бахтиёр Ҳамдамов, сардори раёсати робитаҳои байналмилалӣ донишқада Лутфулло Ниёзов, ректори Донишгоҳи санъат ва илми Ланчоуи Ҷумҳурии Мардумии Чин, профессор Чжан Вэйсян, профессори кафедраи медиа рӯзноманигорӣ, доктори

ри илмҳои филологӣ Ми Чжан Ли ва устодони факултаи журналистика ва иттилооти ҳамин донишгоҳи ширкат ва перомуни мавзӯҳои пешниҳодгардида табодули афкор намуданд.

Муҳриддин Низомӣ паёму дуруди раёсати донишқада ва иштирокдорони тренинги онлайнро ба ректори Донишгоҳи санъат ва илми Ланчоуи Ҷумҳу-

сохт, ки дар доираи Созишномаи ҳамкорӣ байни ҳарду муассисаи таълимии баимзорасида (20 апрели соли 2017) дар назди донишқада Маркази фарҳангии Чин бунёд ёфта, заминаи ҳамкорихоии давомдорро ҷиҳати тарғибу ташвиқи фарҳангу санъати ҳарду кишвар ба миён овард. Ба гуфтаи ректори донишқада, тренинги омӯзишӣ

- журналистика” дар доираи лоиҳаи грантии “Тайёр намудани мутахассисони соҳаи воситаҳои ахбори оммаи электронӣ дар шароити гузариш ба низомии таҳсилоти кредитӣ” изҳори миннатдорӣ баён намуда, зимнан ба ҳозирин перомуни самтҳои асосии фаъолияти донишгоҳ иттилоъ дод. Бар пояи иттилои Чжан Вэйсян, Донишгоҳи санъат ва илми Ланчоу бо МДТ “Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода” дар оянда доираи ҳамкорихоии дучонибаро тавсеа бахшида, дар таҳияи стандарт ва барномаи таълимии ихтисоси “WEB - журналистика” мусоидат хоҳад кард.

Иштирокдорони тренинги омӯзишӣ як қатор масъалаҳои муҳим, назари “Омода намудани стандарт ва барномаҳои таълимии WEB - журналистика”, “Нақши WEB - журналистика дар замони муосир”, “Асосҳои ихтисоси WEB - журналистика”, “Инкишофи малакаҳои касбии донишҷӯёни ихтисоси WEB - журналистика”, “Қор бо барномаҳо ва технологияҳои муосир дар доираи ихтисоси WEB - журналистика” - ро мавриди баррасии амиқ қарор дода, барои боз ҳам бехтар ба роҳ мондани ҳамкорихоии дучонибаи судманд пешниҳодҳои мушаххас ироа намуданд.

Муҳаммаднабӣ МУСОЕВ,
мудири студияи таълимии
телевизион ва радио

ри Мардумии Чин, профессор Чжан Вэйсян ва ҳайати профессорону устодони донишгоҳи мазкур расонида, иброд дошт, ки ҳамкорихоии мутақобилан судманд ва шароқати стратегии ду кишвари ҳамҷавор барои боз ҳам раванк ёфтани робитаҳои байни Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода ва Донишгоҳи санъат ва илми Ланчоуи Ҷумҳурии Мардумии Чин тақдирӣ мебошанд. Мавсуф зикр

оид ба таҳияи стандарт ва барномаи таълимии ихтисоси “WEB - журналистика” ба таърифи бахшидани ҳамкорихоии дучониба, омӯзиши раванди таълим ва мубодилаи таҷрибаҳои ҳарду таълимгоҳ тақдирӣ мебошад.

Ректори Донишгоҳи санъат ва илми Ланчоуи Ҷумҳурии Мардумии Чин, профессор Чжан Вэйсян ба созмондиҳандагони тренинги омӯзишӣ оид ба таҳияи стандарт ва барномаи таълимии ихтисоси “WEB

Тибки иттилои манбаъҳо, масоили таҳаммулпазирӣ решаҳои амиқи таърихӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ дорад, ки дар ёдгориҳои хаттӣ, навиштаҳои файласуфон, шоирон, нависандагон, олимон, рӯхониён ва ҳамзамон дар фаъолияти амалии одамон инъикос ёфтаанд. Он ҳамчун арзиши маънавӣ дар таҷрибаи ҳаёти сиёсӣ, динӣ, илмӣ ва фарҳангӣ барои ҳалли ихтилофҳои гуногуни пайдошаванда дар ҷомеа хизмат менамояд. Асоси таҳаммулпазирӣ дар эҳтиром, маърифат ва фаҳмиши фарҳангҳо, арҷгузорӣ ба анъанот ва расму оинҳои дигарон ифода меёбад.

ФАҲМИШИ ИҶТИМОӢ- ФАРҲАНГИИ МАФҲУМИ ТАҲАММУЛПАЗИРӢ

Муносибати одилона ва муфиди бисёртарафаи байни одамон, гурӯҳҳои иҷтимоӣ, миллатҳо, динҳо ва намояндагони ин ё он тамаддун ҳамзистии осоиштаи шаҳрвандон ва пешрафти ҷомеаро таъмин менамояд. Афкори иҷтимоии ҳама давру замон барои амалишавии ин ҳадафҳои олии равона шуда буд.

Таҳаммулпазирӣ барои дастрасии дониш, фикри равшану фаҳмо, ошкоро будани муошират, озодии андешаронӣ, эътиқод ва вичдон мусоидат менамояд. Таҳаммулпазирӣ ин мутобиқшавӣ ба гуногунрангӣ аст. Таҳаммулпазирӣ на танҳо рафтори ҳатмии ахлоқӣ, балки талаботи сиёсӣ ва ҳуқуқист. Таҳаммулпазирӣ барои ноил гаштан ба сулҳу ваҳдат ва тағйир додани маданияти ҷанг ба маданияти сулҳ мусоидат менамояд. Таҳаммулпазирӣ набояд ба маъно гузаштнамӣ, илтифот, тамаллуқдорӣ ва ҷашмпӯшӣ ба кирдори ношоям фаҳмид. Таҳаммулпазирӣ, пеш аз ҳама, муносибати ҷаҳон аст, ки дар асоси эътирофи ҳуқуқҳои универсалӣ ва озодии асосии инсон ташаккул меёбад. Ба ҳаҷ таҳаммулпазирӣ барои асоснок намудан ва ҳақ баровардани суикасд ба ин арзишҳои асосӣ хизмат наменамоянд.

Дар ҷаҳони муосир истилоҳи таҳаммулпазирӣ на танҳо серистеъмол гаштааст, балки истифодабарии он ифодагари муҳими мушкилоти

байнифардӣ, байнигурӯҳӣ ва байни-этники гардидааст, инчунин барои ҳамкорӣ намудани аъзои ҷомеа низ мусоидат мекунад. Дар тамоми ҷаҳон қудрати низоъ дар ҷомеа рӯ ба афзоиш ниҳодааст ва ҳамзамон, болоравии нотаҳаммулпазирӣ низ авҷ мегирад, ки танҳо ба ҷиноятҳои табиати зӯрваридошта маҳдуд нашуда, ба агрессия ва таъкиби қишрҳои аз ҷиҳати иҷтимоӣ осебпазир, гурӯҳҳо, шахсиятҳо оварда мерасонад.

Таҳаммулпазирӣ истилоҳи иҷтимоӣ - фарҳангӣ буда, дар забонҳои гуногун тобишҳои маъноии нав пайдо мекунад ва ҳар забон махсусияту таърихӣ ва фарҳангии худро дорад. Бо вучуди ин таҳаммулпазирӣ категорияи коммуникативӣ аст, чунки барои муоширати байнифардӣ ва иҷтимоӣ хизмат мекунад.

Таҳаммулпазирӣ омилҳои асосӣ ва муваффақати коммуникатсия аст. Ба ибораи дигар, таҳаммулпазирӣ дар дигар сатҳ қарор медиҳанд ва диққати асосӣ дар онҳо ба фазаи маънавию, ки ин мафҳум пур мекунад, дода мешавад. Маврид ба зикр аст, ки ин калима дар фарҳангҳо кам ба назар мерасад. Вале ин вожа дар забони русӣ нав дохил шудааст ва сермаъно буда, фаҳмиши он дар доираи забони русӣ мазмуни иҷтимоӣ – фарҳангӣ ба худ касб кардааст.

Таҳаммулпазирӣ чист? Муносибати наққорона ё ин ки хусусияти мо-

дарзодӣ. Оё ҳурмат қарданро мефаҳмонад? Эътироф қардан? Бепарвоӣ? Таҳаммулпазирӣ аз қучо сар мешавад ва худудҳои он чӣ гуна аст? Ин калима ба забони русӣ аз мафҳуми англисии (tolerance, феъл tolerate – яъне сабр, тоқат) омадааст.

Дар таҳқиқоти В. М. Золотухин, ки баҳшида ба таърихи пайдоиши истилоҳи «босабрӣ» «тобоварӣ» баҳшида шудааст, мо метавонем таърихи пайдоишу инкишофи истилоҳи таҳаммулпазирӣро мушоҳида кунем. Аз вақти асосноккунии андешаи Протогор дар бораи он ки «Инсон ченаки ҳама чизҳо мебошад» муносибат ба инсон тағйир меёбад, яъне худташаккулдихии инсон муайянқунандаи фаъолияти ҳаётӣ ва малакаҳои рафторҳои ҳуқуқфармо мешавад. Протогор, инчунин зикр менамояд, ки ба одам «малакаи зиндагӣ дар ҷамъият намерасад, ин дар сурате ки дар байни одам «шарм», «ҳаё» ва «муносибати дӯстона» омилҳои муттаҳидшавии онҳо мегардад.

Афлотун дар муқолаи худ «Георгий» ғояҳои Сукротро азнавсозӣ қарда, мафҳуми сабру таҳаммулро омилҳои муттаҳидии иҷтимоӣ раванӣ меҳисобад. Асоси этикаи Арастуру наққорӣ «миёна» ташкил медиҳад. Донишманд А. Золотухин таҳқиқҳои таҳаммулпазирӣро ҳамчун имконияти мавҷудияти баробарарзиш мешуморад, махсусан дар ҷодаи маънаваӣ,

ки муайянқунандаи рафтори одамон мебошад.

Сабр бо худнигоҳдорӣ монанди шуда, барои расидан ба мақсадҳои олии мусоидат намуда, ҳамчун асоси маънавию арзёбӣ мегардад. Сенека сабру тобовариро асоси мардонагӣ меҳисобад, чунки дар он ақлгароӣ ҳасту истодагарӣ, ки ба хоҳишҳо ва неъматҳои нисбат дорад, ки иҷроӣ ва тантанаи онҳоро на «анбуҳи табриққунандагон», балки зонукатқунандагон амали месозад. П. Тертулман дар рисолаи худ «Дар бораи сабр» сабру тоқатро дар мақоми аввал мегузорад. Арзиши амали ва эътирофи сабру тоқат аз тарафи ҷамъият барои арзиши виҷаро касб мекунад.

Дар замони маорифпарварӣ муҳимияти сабру тоқат ба вуқӯ маънаваӣ ба пайдоиши зӯрварӣ нисбат медиҳад, барои он ки зарурияти муайян намудани ҳаду худди мавҷудият ба миён меояд. Сабру тоқат ба таъминсозӣ ва нигоҳдории адолат алоқамандӣ дорад ва дар ҳолати ҳалалдор ва ё вайрон қардани он давлат ҳақ дорад, ки ин қонунвайронқуноро дар ҷаҳорҷубаи қонун ва принсипҳои сабру тоқат ҳал намояд.

А. Шопенгауэр ва А. Гален сабру тоқатро ҳамчун муносибат «Ман» нисбат ба худ ва «Ту», «Вай», «Мо» нисбат ба дигарон муайян сохта буданд. Барои И. Кант бошад, сабр дар муқобили бадбинӣ гузоштааст, ки нағну номус дар инсон ҳамчун уҳдадорӣ дар тартибу интизом тарбия қарда мешавад.

И. В. Гёте, баъдан Шеллинг ва Гегел наққориро ҳамчун нуқтаи ниҳонии танқидии ҷамъият нишон доданд, ки маънавию инсонро аз нестшавӣ нигоҳ медиҳад ва сабру таҳаммул дар бисёр маврид ба ин мусоидат менамояд. Ба даст овардани сабр аз мураккаб шудани инфрасохтори ҷомеа мумкин мегардад.

Дар асоси гуфтаҳои боло зикр қардан бамаврид аст, ки мафҳуми «сабр» ва баъдан мафҳуми «таҳаммулпазирӣ» ин, пеш аз ҳама, вобаста аст аз қӯшиши инсон ба худташаккулдихӣ, худинкишофдихӣ ва хоҳиши зиндагӣ қардан дар ҷамъияти инсондӯст бо ғояҳои баробарқуқӣ.

Имрӯз таҳаммулпазирӣ ин қоиладар будан ба арҷгузорӣ ва эҳтиром ба муқаддасоти ҳар як халқ, ҳар як одам ва бовар доштан ба он аст, ки ҳар халқият ё инсон аз дигаре бартарият надорад. Аз ҳама муҳим он аст, ки одам чӣ гуна аст, на ин ки ба қадом миллат ва ё халқият тааллуқ дорад. Сифати ҳубу бади одамон сифатҳои фардии худӣ онҳоянд, на ин ки ба ин ё он халқ мансубанд. Дар муносибат мо набояд нуқсонҳои ҳастуҷуқ кунем, балки ба арзишҳои инсон ё халқ таъна намуда, онро густариш диҳем.

Аз таҳлили баррасии ин масъала чунин ҳулоса намудан мумкин аст, ки таҳаммулпазирӣ барои дастрасии дониш, фикри равшану пок, ошкоро будани муошират, озодии андешаронӣ, эътиқод ва вичдон мусоидат менамояд. Он на танҳо рафтори ҳатмии ахлоқӣ, балки талаботи сиёсӣ ва ҳуқуқист. Таҳаммулпазирӣ барои ноил гаштан ба сулҳу ваҳдат ва тағйир додани маданияти ҷанг ба маданияти сулҳ мусоидат менамояд. Таҳаммулпазирӣ набояд ба маъно гузаштнамӣ, илтифот ва ҷашмпӯшӣ ба кирдори ношоям фаҳмид. Таҳаммулпазирӣ, пеш аз ҳама, муносибати ҷаҳон аст, ки дар асоси эътирофи ҳуқуқҳои универсалӣ ва озодии асосии инсон ташаккул меёбад.

Мастон УМЕДОВ,
номзоди илмҳои фалсафа, дотсент

ПЕШВО

Пешво, эй Пешвои тоҷикон,
Парчами Меҳан зи файзат парфишон.
Бо талошу ҷонфидоихои ту,
Ғашт хуррам кишвари мо ҷовидон.

Рохбари волоназар, эй Пешво,
Ҳарфатон шаҳду шакар, эй Пешво.
Номатон вирди забони мардум аст,
Миллати моро Падар, эй Пешво.

Зиёратшои ҚҶРАХОН,
донишҷӯ

ТОҶИКИСТОН

Тоҷикистон, ба ту фарзанд будан хушбахист,
Бар ту дилбанду чигарбанд будан хушбахист.

Модарӣ бар ману бар миллати ман, эй Меҳан,
Бо нахи ҷон ба ту пайванд будан хушбахист.

Дар барат аз сари мо сояи ғам бигрезад,
Дар канорат хушу хурсанд будан хушбахист.

Аз фиребу ғарази бадғуҳарон огоҳем,
Берун аз доми шару фанд будан хушбахист.

Кори мо дар ҳама ҷо бахри ту бошад доим,
Дар ҳаёлат ҳама дам банд будан хушбахист.

Ғанчи осори адибони бузургат панд аст,
Баҳравар аз ҳадафи панд будан хушбахист.

Аз Авастову зи «Шахнома»-и худ мефаҳрем,
Соҳиби дафтари Позанд будан хушбахист.

Мо, ки дар партави Ваҳдат ба бадӣ пирӯзем,
Нектолеу зафарманд будан хушбахист.

Шаҳрванди Ватани ҳеш будан - озодӣ,
Хушнуд аз лутфи Худованд будан хушбахист.

Ҳастият ҳастии мо, бош ба дунё ҷовид,
Тоҷикистон, ба ту фарзанд будан хушбахист.

Синои АБУАЛӢ

Эй парчами партавфишон,
Рамзу нишони тоҷикон.
Болотар аз ҳар парчама,
Ҳастӣ ту дар рӯи ҷаҳон.
Сурху сафеду сабзранг,
Мисли баҳори беҳазон.
Рамзи ғуруру нангу ор,
Аз Кова бар Миллат нишон.

ПАРЧАМ

Эй парчами парафшон, ному нишони мойӣ,
Ту дар канори мову дар дилу дида ҷойӣ.
Вирди забон биёрам номи туро ҳамеша,
Парчами сулҳу ваҳдат, андар фалак Ҳумойӣ.

Марҷона САФАРЗОДА,
донишҷӯ

КОНСЕРТИ СИНФИИ ҲАЁТОЙ МУМИНОВА

Дар Муассисаи давлатии таълимии «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода» бо иқдоми кафедраи сарояндагӣ (халқӣ) – и Факултаи санъати мусиқии мардумӣ концерти синфии Хунарпешаи халқии Ҷумҳурии Тоҷикистон, номзади илмҳои таърих, и. в. дотсент Ҳаётӣ Муминова дар иҷрои донишҷӯён баргӯзор гардид. Дар концерт ректори донишкада, д. и. филологӣ, профессор Мухриддин Низомӣ ва устодону донишҷӯён иштирок намуда, бо истиқболи гарму ҷӯшон аз хунарнамоии донишҷӯён пазиروي намуданд.

Хунарпешаи халқии Ҷумҳурии Тоҷикистон Ҳаётӣ Муминова изҳор намуд, ки барномаи концерти синфии мо ба иҷрои нақшаи чорабиниҳои амалисозии барномаи давлатӣ таҳия гардида, мутобиқи Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1 апрели соли 2017, тахти №159 барномаи давлатии

рушди санъати Шашмаком, Фалак ва мактаби суннатии «устод - шоғирд» барои солҳои 2017-2021, инчунин Солҳои рушди дехот, сайёҳӣ ва хунарҳои мардумӣ бахшида шудааст. Барномаи концерти аз 11 суруд иборат буда, сурудҳои «Шиква», шеъри Н. Қосим, оҳанги Д. Баҳромов, «Гулдаста», шеъри Г. Келдӣ, оҳанги Х. Абдуллоев, «Илтиҷо», шеъри Л. Шералӣ, оҳанги Ф. Одина-

ев ва ғайраҳо дарбар гирифта, аз тарафи донишҷӯён иҷро гардиданд.

Дар ҷамъбасти ректори донишкада, д. и. филологӣ, профессор Мухриддин Низомӣ барои боз ҳам рушд намудани хунари суҳанвари-ву сарояндагии донишҷӯён маслиҳату тавсияҳои муфид дода, дар умум хунари сарояндагии онҳоро мусбат арзёбӣ кард.

Сино ҚУДРАТОВ

КИТОБ - КАЛИДИ ИЛМУ ДОНИШ

«Эҳтиром ба Ватан, ифтихор ба Тоҷикистони азиз ва дӯст доштани ҳар гӯшаву канори он аз дуруст мутолиа кардани китоб ва азбар намудани мазмуни он сарчашма мегирад». Ин суханони ҳикматомези Пешвои муаззамии миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон мо - ҷавонро мувазаф месозанд, ки бештар китоб хонем, аз таърихи пурифтихори халқи тамадунофаромон вокиф гардем, ба он арҷ гузорем, саҳифаҳои рангоранги диловарию қахрамонию гузаштагони худро омӯзем ва онҳоро ҳамчун асоси ғояи ватандӯстиву садоқат ба Ватан ташвиқу тарғиб намоем.

Дар ҳақиқат, китоб сар-

чашмаи дониш аст, ки моро ба гузаштаи дуру наздик мепайвандад, бо ҳаёти имрӯз, бо фарҳанги мардумони гуногун ошно месозад. Китоб моро дарси мардонагӣ, дарси одамият меомӯзад. Аз ин рӯ, китоб дӯсти бехтарини инсон ва раҳнамои зиндагии ӯст. Ба гуфтаи устод Нихонӣ:

Махзани ганчи гарони
ин ҷаҳон бошад китоб,
Баҳри кашфи ҳикмату
тадиқу таҳқиқаш шитоб.
Маънию фазли ҳаёти
одамӣ андар китоб,
Дарки дарчи ақл ҳар ҳарф
асту ҳар банд астубоб.

Умедҷон ЮНУСАЛИЕВ,
донишҷӯ

МУАССИС:

МДТ «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода»

Почтаи электронӣ: tajartins@yandex.com
Сайти донишкада: www.ddst.tj

САРМУҲАРРИР:
Додҷон РҶЗИЕВ
Муовини сармуҳаррир:
Рустам ВОҲИДӢ

Муҳаррирон:

Алишер Авғонов
Сайёра ҒАҶУРОВА

Котиби масъул:
Бобоҷон РАҶИМОВ

МУШОВИР:
Низомӣ Мухриддин Зайниддин -
доктори илмҳои филологӣ, профессор

Хуруфчин:
Шабнам БЕКМУРОДОВА
Тарроҳ:
Ҳаётулло ХОЛОВ

Наشريя дар Вазорати фарҳанги
Ҷумҳурии Тоҷикистон тахти
№ 156 аз 30. 04 2001 сол ба қайд
гирифта шудааст.

Дар «Олами хунар» ба хотири гуногунандешӣ матолибе низ нашр мешаванд, ки идораи нашрия метавонад бо муаллифони ҳамақида набошад ва масъулияти онро ба дӯш нагирад. Матолиби дар нашрия ҷопшударо дигар воситаҳои ахбори омма ба нишондоди манбаъ метавонанд истифода баранд.

Нишонӣ: шаҳри Душанбе, хиёбони Борбад 74 А, бинои донишкада

Наشريя дар матбааи "Мега-принт" ҷоп шудааст. Адади нашр 800 нусха.